حاجیم غنه رحمتلیك اوچ کینه بالام‌بار ایدی
ایکی‌سی مو غو ایمدی حرمین غا چیقیب کیتکان
بیر کینه بالام بار ایدی مدرسه‌دا اوقودی
بو ابشنی مو قیلمایدی شونداغ غنه دیکاندا
حاضرت حاجیم اورنیدین قوپوب یغلاب تورغاندا
بیر کینه بالانك بار ایکان توتوب غنه اپ بیر گین
بیز بالانگنی اولتوروب بو دنیالیقنی تاپای
سنینك بالانك مو هم او دنیالیقنی تاپسون
حضرت مو حاجیم یغلاب اورنیدین قوپغاندا
سیزنینك کونگلینگیزدا موندا غ گمان مو بولسا
منینك بالام نی ایمدی حرمین غا ماندورای
اچی کنتیغا چیقیب اسلام نی مو اچتی

Feu le Hâdji répondit: « J'ai trois enfants,
deux d'entre eux maintenant pour les villes saintes sont partis ;
le troisième de mes enfants étudie à la médressé
et ne s'occupe point de cette affaire. » En parlant ainsi
Monseigneur le Hâdji s'était levé de sa place en pleurant.
« Tu as un fils, dit l'amban, saisis-le et livre-le nous;
en tuant ton fils nous garderons notre place en ce monde
tandis que ton enfant obtiendra une belle place dans l'autre. »
Monseigneur le Hâdji en pleurant se leva de sa place :
« Si dans votre cœur vous avez un tel soupçon
j'enverrai sur le champ mon fils aux cités saintes. »
Puis s'étant rendu au village d'Atchi, il leva l'étendard de l'islâm.